

24/09/2022 KL 11:00 | FORABONNENTER

Hun flygtede fra præstestyret: »Iranerne er modige lige nu«

Friheden til at vælge er livsvigtig for dansk-iranske Mehrnoush Parve, der håber, at de aktuelle oprør i Iran fører til forandringer: Ingen bør tvinges til hverken at tage tørklæde på eller til at tage det af.

 TILFØJ TIL LÆSELISTE

Dansk-iranske Mehrnoush Parve håber på forandringer og frihed i Iran. Foto: Mette Mørk

Det er svært at følge detaljeret med i de voldsomme begivenheder, som foregår i Iran lige nu. I perioder lukker de iranske myndigheder helt ned for nettet.

Men følelser: dem har præstestyret uendeligt svært ved at kontrollere, og de vælter frem.

Blandt andet hos dansk-iranske Mehrnoush Parve. Som for mange andre handler hendes følelser om vrede, bekymring, sorg – men også om en gnist af håb og om genkendelse. Som 17-årig blev Mehrnoush Parve anholdt af det iranske moralpoliti. En chokerende og grufuld oplevelse, som fik hende til at rejse permanent til Danmark.

Herfra forsøger hun i øjeblikket at følge den bølge af oprør mod regimet, som vokser i op mod 50 iranske byer. Ansporet af en 22-årig kvindes død forrige fredag i netop det iranske moralpolitis varetægt. Anholdt fordi hun ikke bar sit hovedtørklæde korrekt. Ifølge vidneudsagn døde Mahsa Amini af de slag, moralpolitiet tildelte hende. Det afviser politiet som »falske beskyldninger« og påstår, at den unge kvinde døde af et hjertetilfælde.

Symbol for et helt land

»Det er ekstremt modige mennesker, der går på gaden i Iran lige nu. Alle begræder naturligvis Mahsa Aminis skæbne. Men hun er samtidig blevet dråben, der får bægret til at flyde over, og et symbol på de masser af unge mennesker, der løbende bliver slået ihjel eller dømt til henrettelser i Iran. For det iranske folk handlede revolutionen oprindeligt om bedre velfærd, bedre økonomiske forhold og demokrati. Ikke om tørklæder, hijab eller undertrykkelse af kvinder,« siger Mehrnoush Parve.

»Jeg håber, at modet i de iranske gader lige nu er udtryk for, at folket har fået nok. At det igen er tid til at kæmpe for kvinderettigheder, ligestilling, sekularisering og ikke mindst frihed,« siger Mehrnoush Parve.

Uddannet klinisk sexolog fra Aalborg Universitet driver hun sin egen klinik i Lyngby, hvorfra hun bl.a. hjælper iranere og muslimske flygtninge med at bygge bro mellem fundamentale kulturelle værdier og forskelle.

Mehrnoush Parve kom første gang til Danmark som baby i 1984, da hendes ateistiske forældre flygtede fra Irans religiøse regime. Da hun var syv år, blev forældrene skilt, og året efter under en ferie med sin far i Teheran fik hun lov at blive boende hos sine bedsteforældre.

»Jeg voksede op i en lille dansk landsby, hvor jeg var det eneste barn med mørkt hår, og jeg faldt aldrig til. I Iran fik jeg et stort hjerte for mine bedsteforældre. Jeg var fascineret af de mange generationer, som spiste sammen, og af at der altid var nogle hjemme. Jeg fik alle mine "Bamse & Kylling"-videoer sendt ned og levede et frit liv hos mine bedsteforældre.«

Lige indtil én oplevelse vendte op og ned på det hele.

Som 17-årig gik Mehrnoush Parve tur med sin 19-årige iranske kæreste, og parret blev stoppet af moralpolitiet. I Iran foreskriver reglerne, at kvinder skal bære et hovedtørklæde og løst tøj i offentligheden.

»Jeg var åbenbart ikke klædt islamisk rigtigt på. Politiet bad mig undskylde. Men det var jo en vanvittig tanke. Det ville jeg ikke, og så blev jeg anholdt, sat i fængsel og fik piskeslag. Her sad jeg – et skolebarn, for pokker – omgivet af kvinder, der havde slået deres mænd ihjel eller klædt sig forkert. Alt værdighed blev taget fra mig. De tog min Sanne Salomonsen-cd, mit tøj og sendte mig efter en uge hjem fuldt tildækket i sort fra top til tå – og auberginefarvet af slagene på ryggen,« fortæller Mehrnoush Parve.

Frihed er at kunne vælge

Fængslingen blev en personlig afgørende dråbe:

»Jeg var ikke traumatiseret, men på væggen på mit værelse skrev jeg, at i det her forbandede land skal jeg ikke blive.«

Mehrnoush Parve var stadig dansk statsborger, og på den danske ambassade i Teheran fik hun udstedt et dansk pas og flyttede tilbage til Danmark. Her bor hun stadig, gift med en iransk uddannet ingeniør og mor til en søn.

»Jeg græder over, at iranere stadig lever under forhold, hvor et tørklæde, sat lidt skævt, får så barbariske og fatale konsekvenser. For kvinden for nylig og for alt for mange andre unge i Iran. Det forlyder, at otte mennesker er dræbt under urolighederne, men det tal må være højere, tror jeg, når oprøret er så omfattende,« siger Mehrnoush Parve.

Urolighederne er nogle af de værste i Iran siden gadekampe i fjor på grund af vandmangel.

»Jeg fornemmer, at oprøret denne gang stikker dybere, fordi det nu er kvinderne, der går forrest og tør brænde deres hijab og tørklæder af offentligt. Det giver håb. Men jeg græd, da jeg hørte, at en niårig pige skulle være blevet skudt af politiet, da hun af frygt forsøgte at trække sin far ud af en demonstration. Generelt begræder jeg situationen for alle de skæbner i Iran, der med livet som indsats kæmper massivt for at opnå det, vi andre tager for givet.«

Mehrnoush Parve

Født i Iran i 1984 og kom samme år til Danmark, da hendes ateistiske forældre flygtede fra præstestyret i Iran

Hendes forældre blev skilt, og som otteårig fik hun lov at bo hos sine bedsteforældre i Teheran.

Flyttede i 2001 tilbage til Danmark efter at have været fængslet af moralpolitiet i Iran

Uddannet klinisk sexolog fra Aalborg Universitet, driver selvstændig klinik i Lyngby og bor i København sammen med sin iranske mand og deres søn.

Mehrnoush Parve håber, at oprøret denne gang kan bane vej for forandringer.

»Så iranerne kan få lov at bruge deres talenter til noget, være kreative, øve naturteknik, poesi, bruge tid på viden i stedet for at blive belønnet for at lære koranen udenad. At de får lov til at opleve den frihed, der engang var i Iran. Men forandringer vil kræve international opbakning. Præcis som international opbakning hjalp præstestyret til magten i forbindelse med revolutionen,« vurderer hun.

Hvordan reagerede du, da vi for nylig i Danmark debatterede, om tørklæder skulle forbydes i skolen – og muslimske kvinder demonstrerede for retten til at bære tørklæde som symbol på netop frihed?

»Jamen, det rammer jo lige præcis hele sagen ind. Jeg er imod tørklædet personligt. Men jeg er også imod tvang. Jeg synes ikke, nogen skal tvinges til hverken at smide tørklædet eller til at tage det på. Det har hidtil været den store frihed ved at bo i Danmark. Som i min klinik kan jeg rådgive og vejlede – ikke pådutte.«

LÆS OGSÅ

»De slår os alle ihjel,« siger Nada, inden urobetjente tvinger hende væk

DEL ARTIKEL

RELEVANT FOR ANDRE?
DEL NU

GIV ARTIKEL

ARTIKLEN ER FOR ABONNENTER.
GIV ADGANG TIL EN VEN.

Link til original artikel: <https://jyllands-posten.dk/kultur/ECE14427998/hun-flygtede-fra-praestestyret-iranerne-er-modige-lige-nu/>